

Misna slavlja i župni oglasi

Poned., 29. Lipnja Sv. Petar i Pavao	18.30 + Milan Božičević (30. dan); Milan Kiš; Mate i Milan Badanjak; Petar Božičević i roditelji; Katica i Franjo Brletić.
Utorak, 30. lipnja	18.30 Na čast Gospi od Čudesa za zdravlje i blagoslov ob. Rihtarić
Srijeda, 1. srpnja	18.30 + Vladimir Bokulić
Četvrtak, 2. srpnja	18.30 + Ivan Butković
Petak, 3. srpnja	18.30 + Anton Pribanić; Ivanka i Ivica Cvitak; Josip Franjković
Subota, 4. srpnja TROŠMARIJA – Gospa Utješiteljica	15 sati – Polazak hodočasnika pješaka iz Svetišta u Trošmariju 18 sati – Polazak busa: Vojnovac – Josipdol – Skradnik – Oštarije 18.30 h SVETIŠTE: Nikola Pribanić(30. dan); Anka i Jure Juričić
5. srpnja - 13. nkg DAN GOSPODNJI TROŠMARIJA	10 OŠTARIJE: Misa za narod – krštenje FRAN Duić (Igor i Nina); LARA Grgurić (Dražen i Ivana) 12 CEROVNIK: Po nakani (al)

1. **PETROVU** – slavimo u ponedjeljak, 29. lipnja. Misna slavlja na ogulinskom groblju Sv. Petra biti će u 9 i 18.30 sati.

2. **TROŠMARIJA** – župa BDM od Utjehe u Trošmariji slavi proštenje u subotu i nedjelju, 4. i 5. srpnja. Krunica započinje u 20 sati u župnoj crkvi. Za vrijeme krunice prilika je za svetu ispovijed. Potom slijedi pobožnost Križnog puta do Špilje BDM te misno slavlje koje predvodi mons. dr. Mile Bogović, g-s biskup. Po završetku misnog slavlja slijedi procesija do crkve i pjevanje Litanija BDM. Svečano euharistijsko slavlje uzveličat će župni zbor iz Oštarija i Cerovnika. Misa u nedjelju, 5. srpnja: u 9,30 sati u župnoj crkvi, a svečana u 11 sati u dvorištu crkve. U 18 sati klanjanje pred Presvetim. **POLAZAK** hodočasnika pješice iz Svetišta je u subotu u 15 sati; a bus polazi s Vojnovaca u 18 sati preko Skradnika...

3. **OBNOVA CRKVE** – na Cerovniku je u tijeku postavljanje skele za obnovu krova; i nastavlja se uređenje Spomen sobe te je u tijeku izrada dva nova zvona i elektrifikaciju sva tri zvona. Ovaj značajniji zahvat osobito se održava u spomen 20. obljetnice ponovne cjelovitosti Župe Cerovnik nakon veličanstvene akcije „Oluja“ te 25. obljetnice demokratskih promjena i pada komunističkog jednonumlja; ujedno i spomen na 70. obljetnicu pogroma hrvatske vojske i puka poslije Drugog svjetskog rata i u proslavi 555. obljetnice Modruške biskupije. Planirane je i obnova župne kuće u Oštarija. Pomozite svojim godišnjim prilogom od 200 kn. Dar možete darivati poslije svake mise ili uplatiti na račun:

Župa Oštarije	IBAN	HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN	HR56 2402 0061 1004 0659 6

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

28. lipnja 2015. • 13. NKG • God. VI. • br. 26 (252)

„Djevojko! Zapovjedam ti, ustani!“ (Mt5,21-43)

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerka mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plaćete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti. *Riječ Gospodnja.*

VODIČ KROZ ENCIKLIKU (2. dio)

Evo o čemu govori nova enciklika pape Franje 'Laudato si'

Prvo poglavlje: Što se događa našem zajedničkom domu - Prvo poglavlje uključuje posljednja znanstvena saznanja o okolišu, kao i načine da se čuje krik stvorenja; da ono što se događa u svijetu učinimo dijelom svog osobnog trpljenja te tako otkrijemo što svatko od nas pojedinačno, s tim u vezi može učiniti (19). Utoliko se osvrće na nekoliko vidika aktualne ekološke krize (15).

Zagađivanje i klimatske promjene – Klimatske promjene općenit su problem s teškim posljedicama za okruženje, društvo, gospodarstvo, pravednu raspodjelu dobara i politiku, te čine jedan od glavnih aktualnih izazova za čovječanstvo (25). Ako je klima zajedničko dobro svih ih i za sve (23), najteži utjecaj njezine promjene, osjetit će najsiromašniji, dok mnogi koji su u posjedu rezervi i gospodarske ili političke moći, izgledaju posebno zauzeti oko maskiranja problemâ ili za uklanjanja njihovih simptoma (26): manjak reakcija pred ovim dramatičnim događajima koji pogađaju našu braću i

sestre, jedan je od znakova gubitka osjećaja odgovornosti za one koji su nama slični i na kojima se zasniva svako građansko društvo (25).

Pitanje vode – Papa kaže sasvim jasno da pristup pitkoj i sigurnoj vodi spada u temeljena i opća prava čovjeka, jer određuje opstanak osoba te je stoga uvjet ostalih ljudskih pravâ. Oduzimanjem siromasima pristupa vodi, znači nijekanje prava na život, utemeljen na njihovu neotuđivu dostojanstvu (30).

Gubitak bioraznolikosti – Svake godine iščezne na tisuće biljnih i životinjskih vrsta, koje više nećemo moći prepoznati, koji naši potomci neće moći vidjeti, jer su zauvijek izgubljene (33). One nisu bilo kakav potrošni 'izvor', nego u sebi imaju vrijednost. Pod tim vidikom su hvale vrijedni izvanredni naponi znanstvenika i inženjera, koji istražuju mogućnosti za rješenje problema koje je stvorio čovjek, ali ljudske intervencije – kad su u službi financija i konzumerizma – promeću se u pristanak na to da, Zemlja na kojoj živimo, postane siromašnija i manje lijepa, ograničenija i sumornija (34).

Opadanje kvaliteta ljudskog života i raspad društva – u okviru etike međunarodnih odnosa, enciklika ukazuje na postojanje stvarnoga 'ekološkog duga' (51), posebno Sjevera u odnosu na Jug našega planeta. Pred klimatskim promjenama odgovornosti su različite (52), pri čemu su one razvijenih zemalja, veće. Svjestan dubokih razlika u pogledu ovih problema, Papa Franjo izražava duboku pogođenost slabošću odaziva pred dramom tolikih naroda i nacija. I pored toga što pozitivnih primjera ne nedostaje (58), Papa ukazuje na izvjesno samozadovoljstvo i bezbrižnu neodgovornost (59).

Nedostaje odgovarajuća kultura (53) kao i raspoloživost za promjenu načina života, proizvodnje i potrošnje (59) i prijeko je potrebno izraditi normativni sustav koji [...] će postaviti jasne granice i osiguravati zaštitu ekosustava (53).

Drugo poglavlje: Evanđelje stvaranja - U sučeljavanju s problemima izloženim u prethodnom poglavlju, Papa Franjo ponovno iščitava biblijske pripovijesti, nudeći složenu viziju koja proizlazi iz židovsko-kršćanske tradicije i ukazuje na strahovitu odgovornost (90) ljudskog bića u općenju sa stvorenim, intimnu povezanost svih stvorenja kao i činjenicu da je okoliš zajedničko dobro, baština svega čovječanstva i odgovornost sviju (95).

U Bibliji, Bog koji oslobađa i spašava, isti je onaj koji i stvara svemir. [...] U njemu su afekt i snaga udruženi (73). Pripovijest o stvaranju od temeljnog je značenja za promišljanje o odnosu ljudskog bića i drugih stvorenja kao i o tome kako grijeh razara ravnotežu stvorenoga u njihovoj cjelokupnosti: ove pripovijesti sugeriraju da je ljudska opstojnost utemeljena na trima osnovnim i izravno povezanim odnosima: odnos prema Bogu, prema bližnjemu i prema Zemlji. Prema Bibliji, ova su tri životna odnosa prekinuta, ne samo izvana, nego i u nama samima. Taj prekid jest grijeh (66). Zbog toga, ako su se poneki put kršćani tumačili Pisma neispravno, danas trebamo snažno odbaciti poimanje da – zbog činjenice da smo stvoreni na sliku Božju i da nam je dana vlast da sebi podvrgnemo zemlju – opravdavamo apsolutno gospodarenje nad drugim

stvorenjima (67). Na ljudsko biće spada odgovornost čuvanja i obrađivanja vrta svijeta (usp. Post 2,15) (67), znajući da krajnji cilj ostalih stvorenja nismo mi. Umjesto toga, sva ona zajedno s nama i po nama, napreduju prema zajedničkom cilju koji je Bog (83). To što ljudsko biće nije gospodar svemira, ne znači izjednačiti sva živa bića i čovjeku oduzeti onu posebnu vrijednost i veliku odgovornost koja iz toga slijedi; niti podrazumijeva pobožanstvenjenje Zemlje, koje bi nas kao oslobodilo poziva da s njom surađujemo, štiteći je u njezinoj krhkosti (90). Pod tim vidikom, bilo koja zloporaba, ma kojega stvorenja ili okrutnost prema njemu, protivna je ljudskom dostojanstvu (92), ali ne može biti vjerodostojan osjećaj intimnoga jedinstva s drugim stvorenjima u prirodi, ako u srcu istodobno nedostaje nježnost, sućut i skrb za druga ljudska bića (91).

Potrebna nam je svijest o sveopćem zajedništvu: Od istog Oca svi smo mi pozvani u postojanje. Svi smo povezani nevidljivim vezama i tvorimo tako Sveopću obitelj [...], što nas nuka na sveto poštovanje, ljubav i poniznost (89). Poglavlje završava središnjom temom kršćanske objave: Zemaljski je Isus sa svojim tako konkretnim i ljubaznim odnosom prema svijetu, slavan uskrsnuo i prisutan je u svakom stvorenju, svojim sveopćim gospodstvom (100).

Treće poglavlje: Ljudski korijeni ekološke krize - Ovo poglavlje predstavlja analizu aktualnog stanja, na način da, ne samo utvrdi simptome, nego i najdublje uzroke (15) i to u dijalogu s filozofijom i humanim znanostima.

Prvo žarište ovoga poglavlja su promišljanja o tehnologiji. Sa zahvalnošću se priznaje doprinos tehnoloških postignuća koja dodatno olakšavaju životne uvjete (102–103), međutim rečena postignuća – onima koji ih poznaju – daju svijest i prije svega gospodarsku moć da ih iskoriste, impresivnu nadmoć nad sveukupnim ljudskim rodnom i čitavim svijetom (104). Riječ je upravo o logici tehnokratske prevlasti koja dovodi do uništavanja prirode te izrabljivanja ljudi – posebno onih najslabijih i najranjivijih. Tehnokratska paradigma teži vlasti u gospodarstvu i u politici (109), priječeći nam uvid u činjenicu da samo tržište [...] ne jamči cjeloviti čovjekov razvoj, niti uključenost u društvo (109). Moderno je vrijeme obilježeno pretjeranim antropocentrizmom (116): ljudi više ne prepoznaju vlastiti položaj u odnosu na svijet i prisvajaju si samodostatan i egocentričan položaj, zasnovan isključivo na njima samima i na njihovoj vlastitoj moći. Odatle proistječe logika iskoristi i baci, koja opravdava svaki oblik odbacivanja (otpada), bilo da je riječ o otpadu okoliša ili o samom čovjeku; koja drugoga i prirodu tretira kao puki predmet te tako vodi bezbrojnim oblicima nadmoći. To je logika koja dovodi do iskorištavanja djece, napuštanja starijih osoba, do porobljavanja drugih, do precjenjivanja mogućnosti samoodrživosti tržišta, do trgovanja ljudskim bićima, životinjskim krznom, do potpuna istrjebjenja i do krvavih dijamanata. To je ona ista mafijaška logika, trgovaca ljudskim organima, narkoticima i odbacivanjem nerođenih, jer ne odgovaraju željama njihovih roditelja (123). U tom svjetlu, enciklika se suočava s dva ključna problema današnjega svijeta. Prije svega, to je problem nezaposlenosti: Bilo koji pristup ekologiji cjelovitosti – koja po samoj definiciji – ne isključuje ljudsko biće, nezaobilazno treba uključiti i vrijednost rada (124), jer odustajanje od ulaganja u ljude, radi većega kratkoročnoga dobitka, loše je za društvo (128). (*Bitno.net*)

